

Olipa kerran Lilja. Hän oli 11-vuotias tyttö, joka oli seikkailunhaluinen ja utelias. Hän asui punaisessa maalaistalossa joen rannassa ja maantien varrella. Liljan paras ystävä Aamu asui lähellä ja kävi usein kylässä. Lilja ja Aamu pitivät molemmat uimisesta ja pyöräilystä. Liljan kotipiha oli suuri, sillä siihen kuului pelto, puutarha ja vanhat ulkorakennukset. Yhdessä ulkorakennuksessa oli aukko, josta pystyi kulkea sisään. Sen kyseisen aukon eteen, kasvoi joka kevät suuri pensas niin, että aukko peittyi lähes kokonaan. Se on siis täydellinen paikka Liljan ja Aamun majalle.

Yhtenä tavallisena aamuna Lilja heräsi hänen 1-vuotiaan pikkuveljensä itkuun. Hän nousi ylös ja kysyi äidiltään, miksi Aatos itki. Äiti vastasi, että heidän kissansa oli juossut kulman takaa Aatosta päin. Hän oli säikähtänyt ja alkanut itkemään. Selvä, Lilja vastasi ja otti kaapista muren ja kaatoi kuppiin maitoa. Hetken päästä Lilja kysyi, koska 1700-luvun markkinat pidettäisiin. 1700-luvun markkinat pidettäisiin viikon kuluttua ja markkinarakennukset olivat melkein valmiit, mutta kojut täytyisi vielä järjestellä. Lilja oli innoissaan, koska oli menossa Aamun kanssa markkinoille. Siitä Liljalle tulikin mieleen, että Aamu tulisi heille tänään yökylään ja kaverusten oli tarkoitus nukkua heidän majassaan.

Parin tunnin päästä Aamun pyörä kaarsi pihaan ja he menivät heti majaansa. Maja oli koristeltu värivaloilla ja tyynyillä. Majaan oli myös viety vanha sohva ja pieni televisio, joten Lilja viihtyi siellä. Seuraavana päivänä Aamun lähdettyä Lilja lähti pyörällä hakemaan jäätelöä. Kun Lilja ajoi urheilukentän ohi, niin katsomon alta kuului outoa hurinaa ja katsomon lautojen välistä loisti vihertävää valoa. Lilja mietti hetken mistä ääni oli tullut, mutta lähti kuitenkin jatkamaan matkaa.

Noin viikon päästä, Lilja ja Aamu lähtivät heti markkinoille. Kun kaverukset olivat kiertäneet markkinoita hetken aikaa, he päätyivät suklaakojun luo. Juuri kun Aamu oli ostamassa levyn suklaata, heidän takaansa kuului huuto: Apua minut on ryöstetty, auttakaa! Lilja ja Aamu kääntyivät heti äänen suuntaan. Huutaja oli koruja myyvä rouva Kirsikka. Markkinoiden

vartijat tulivat heti paikalle ja kysyivät, mikä on hätänä. Rouva Kirsikka kertoi, että hän oli käynyt syömässä ja jättänyt kojun apulaisensa Lauran yksin kojulle. Lauran oli kuitenkin täytynyt käydä vessassa ja kun hän oli tullut takaisin, hän oli huomannut, että yli puolet koruista oli hävinnyt, sitten hän hälytti omistajan ja loput tiedättekin jo. Lilja ja Aamu päättivät, että heidän täytyi selvittää mihin korut hävisivät. He lähtivät siitä suoraan Liljalle pohtimaan tilannetta.

Iltapäivällä Liljan äiti saapui kotiin markkinoilta sillä, Aatos oli alkanut itkemään, kun puutöitä myyvän kojun omistaja oli alkanut karjua huomattuaan, että hänen arvokkaat puiset patsaansa olivat hävinneet. Lilja ja Aamu alkoivat miettiä mihin tavarat hävisivät ja miten kukaan ei huomannut mitään. Yhtäkkiä Lilja muisti katsomon alta kuuluneet äänet ja vihreän valon. Kun Lilja ja Aamu olivat syöneet, he lähtivät Liljan pyynnöstä heti majalle, ja Lilja kertoi katsomon alta kuuluneesta hurinasta ja vihreästä valosta. He miettivät liittyisikö nämä outoudet varkauksiin ja sopivat, että tapaisivat seuraavana päivänä noin kello kaksi. Aamu lähti kotiinsa ja Liljaa jäi vielä mietittämään kaikki viikon aikana tapahtunut.

Seuraavana päivänä katsomon luona kello 13.58 Lilja odotti, että Aamu saapuisi. Aamun tultua he lähtivät katsomaan katsomon ovia ja totesivat, että molemmat ovet olivat lukittu vanhanaikaisella, ruosteisella lukolla. Lilja huomasi taas vihreän valon. Sen jälkeen he tarkistivat vielä toisen puolen oven, mutta siinä oli samanlainen lukko. Kun paikat olivat tarkistettu, tytöt lähtivät koteihinsa ja sopivat, että Aamu tulisi heille taas huomenna.

Kun Aamu seuraavana päivänä saapui Liljalle, he päättivät lähteä takaisin markkinoille. Markkinoilla he huomasivat, että moni koju oli tyhjillään. Ne olivat ilmeisesti joutuneet ryöstön kohteeksi. Kojuja oli enää noin kymmenen jäljellä. Yhtäkkiä Lilja huomasi suljetun leipomokojun ja laukkukojun välissä kyykkivän hahmon. Lilja kuiskasi asiasta Aamulle ja kaverukset alkoivat lähestyä hahmoa. Hiippari huomasi heidät ja lähti juoksemaan pakoon. Lilja ja Aamu lähtivät perään koska heillä oli pari kysymystä hiipparille. Hahmo pakeni markkina-alueelta, mutta kaverukset tajusivat ottaa pyöränsä mukaan, jolloin he olisivat hiipparia nopeampia. Urheilukentän kohdalla hahmo katosi kokonaan eivätkä Lilja ja Aamu enää löytäneet häntä mistään, vaikka kuinka etsivät. He lähtivät Liljalle miettimään tilannetta.

He olivat jo melkein perillä, kun Aamu muisti katsomon ja Liljakin tajusi, että hiippari olisi helposti voinut livahtaa sinne piiloon. He toivoivat kovasti, että ei olisi liian myöhäistä. Kun he vihdoinkin pääsivät katsomon luo, he huomasivat, että ovi ei ollut enää lukossa. Lilja ja Aamu hiipivät ovelle hyvin hiljaa. Lilja lupautui menemään ensimmäisenä sisään ja kun hän pääsi alas hän huikkasi Aamulle, että katsomon alla ei ole ketään. Kun he molemmat olivat alhaalla, he alkoivat tutkia paikkaa. He huomasivat, että ainut valo oli outo vihreä hohto, joka tuli kahdesta pyöreästä metallirenkaasta, joiden keskellä oli vihreät kehät ja niistä kuului hurinaa. Lilja laittoi kätensä vihreän kehän läpi ja käsi katosi ja ilmestyi toisesta renkaasta. Se on teleportti, olen nähnyt niitä elokuvissa, hihkaisi Aamu. He huomasivat myös ryöstösaaliin ja kirkon pohjapiirustuksen, johon oli piirretty markkinakojut. Kaikkien ryöstön kohteeksi joutuneiden kojujen päällä oli sininen nasta, mutta yhden päällä oli punainen. Se oli laukkukoku, jonka vieressä oli ollut se outo hiippari. Nastan vieressä oli numerot:0030. Lilja ja Aamu tajusivat, että hiippari aikoo ryöstää laukkukokojun seuraavaksi. Sen tajuttuaan he lähtivät suoraan markkinoille.

Markkinoille tultuaan he huomasivat hiipparin laukkukokojun vieressä vilkuillen hintalappuja, mutta sitten hiippari vain lähti. Lilja ja Aamu olivat ihmeissään, mutta sitten Lilja muisti 0030. Mutta sehän on kellon aika, Aamu hihkaisi 00.30 eli puoli yksi yöllä. Jos hiippari aikoo tehdä loppuiskun tänä yönä kello 00.30. Lilja ja Aamu päättivät jäädä vahtiin yöksi ja sanoivat vanhemmilleen, että nukkuvat majassaan.

Seuraavana yönä kello 23.45 he lähtivät ajamaan kirkolle puhelimet ladattuina ja valmiina soittamaan poliisit. Noin kello 00.27 alkoi kuulua auton ääniä ja he näkivät lava-auton, jonka lavalla oli toinen niistä teleporteista, jotka olivat olleet katsomon alla. Toisesta ovesta tuli hiippari ja toisesta astui ulos tuntematon mies. He lähtivät kävelemään lavalle päin ja nostivat teleportin alas lavalta. Sitten miehet lähtivät laukkukokojulle ja Aamu soitti poliiseille. Poliisit sanoivat tulevansa noin vartin päästä. Toinen mies puhui puhelimeen jotain sen tapaista, että tuon ne pian laita rahat valmiiksi. Kun poliisien äänet alkoivat kuulua miesten ei tarvinnut kuin enää nostaa teleportti lavalle, joten kaverusten piti keksiä harhautus. Lilja keksi, että he avaisivat lavan takaovet juuri ennen kuin miehet lähtivät ajamaan. Suunnitelma onnistui ja teleportti putosi maahan ja metallirenkaan vihreä valo välkähti ja sammui. Miehet juoksivat

ulos autosta niin, että Lilja ja Aamu eivät melkein ehtineet piiloon. Kun miehet olivat juuri nostamassa teleporttia lavalle, poliisit saapuivat.

Seuraavana päivänä poliisit lähtivät hakemaan ryöstösaalista katsomon alta. He palauttivat tavarat omistajilleen ja kertoivat Liljalle ja Aamulle, että miehet olivat yhdet etsityimmistä rikollisista. Lilja ja Aamu saivat 500 euron löytöpalkkion ja ostivat sillä majaansa nojatuolin ja työpöydän ja perustivat etsivätoimiston nimeltään etsivätoimisto Lapanen.